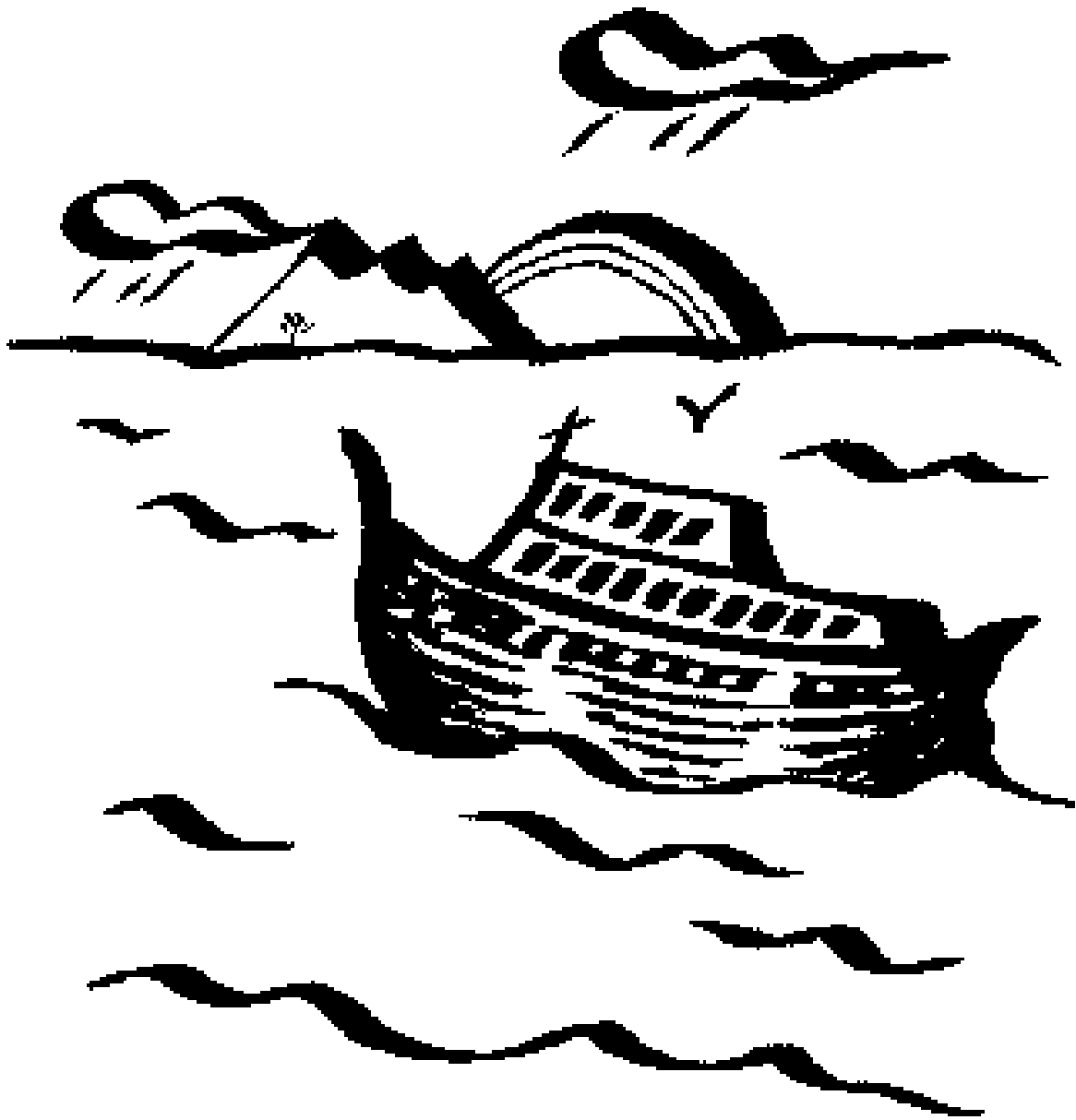

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

38ste jaargang
19 maart 2017

GOD

Eenvoudig weggeborgen
in de plooien van de taal
ligt daar dat ene woord
waarin de eeuwen door
al ons verlangen wordt gehoord

als een eindeloos verhaal
van zuchten en van hopen
van wachten en van dromen
van geloven,

steeds maar weer geloven,
dat er iemand is
die naar ons hoort.

Henk Vijver

Uit: God in de berm. Geloof, in verzen en verhalen.

Samenvatting kerkenraadsverg. (13 maart, secretaris)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Alfred Bronswijk van harte welkom.

Alfred houdt een inleiding naar aanleiding van Johannes 13 vers 15: *Ik (Jezus) heb een voorbeeld gegeven. Wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.*

De notulen zijn een correcte weergave van de vorige vergadering.

De ingekomen en uitgestuurde post.

- De incidentele berichten van Maarten Verboon, worden aan een kleine groep kennissen van hem doorgestuurd. Irene Zwolsman heeft hem (namens ons) een kaart en een bos bloemen gebracht.
- De dochter (Chandani) van Ronald en Katut Groenendijk zal zondag 26 maart gedoopt worden en zal de 1ste zijn die gedoopt wordt vanuit het nieuwe doopvont. Ds. Bronswijk heeft voor haar (namens ons) een doopkaars en een kinderbijbel meegenomen vanuit Nederland.
- De fam. Voogt heeft te kennen gegeven dat ze niet meer naar hun huis in Javea zullen komen. Ze willen wel graag de Kerkband blijven ontvangen.
- We zijn geschrokken van de hoge elektrarekeningen van de kerkzaal. We zullen daarover in gesprek gaan met onze onderhuurder.
- De fam. Vijver meldt in hun evaluatie oa. dat ze hun eerste kennismaking met onze gemeente als zeer prettig hebben ervaren.
- We ontvingen een uitnodiging voor een filmavond in de Ned. Club in Denia. We waren met 9 personen als gast aanwezig. We hebben hen geïnformeerd over de komende drie inspiratieochtenden in de Pastorie.

- Er is een voorstel gedaan om 1 x per 2 maanden met elkaar te gaan eten na de kerkdienst. De kerkenraad is van mening dat de huidige (spontane) aanpak beter op zijn plaats is dan zoiets formeel te gaan regelen.
- Er is een verzoek binnengekomen om meer mensen te zoeken die (volgens een rooster) op zondag een mooi bloemstuk aanleveren voor op de glazen tafel (zie tekst elders in deze Kerkband).
- Het “Lied van de maand” zal in april weer worden ingevoerd.

Werkgroep liturgisch centrum. Zoals u zondag misschien gezien hebt, beschikken we nu over een doopvont. Ook de kansel, de zitbankjes en het kruis worden in licht hout uitgevoerd. Tevens komen er nieuwe avondmaalbekers (en houder) en het “oude” avondmaalstel is mooi opgepoetst.

Pastorale (en andere) zaken.

- Vacatures. We zijn nog steeds op zoek naar twee kandidaten die zich (binnen de kerkenraad) willen inzetten voor onze gemeente. Wil je meer weten over wat die taak inhoudt, laat je informeren door de voorzitter en/of de secretaris.
- Goede Vrijdag en Pasen. We bespreken met elkaar wat we daarvan verwachten. Er zal weer een Paasontbijt zijn.
- De inspiratie-ochtend op 14 febr. over verzoening en de bloesemtocht op 21 febr. waren weer een groot succes.
- De doopdienst (op 26 maart) van Chandani wordt deze week uitvoerig voorbereid door ds. Alfred Bronswijk, samen met de doopouders.
- Er zijn de komende weken drie inspiratie-ochtenden.
14 maart: *Wat geen oog heeft gezien. Pasen in beeld.*
29 maart: *Aangenaam. Mijn naam is Martinus Luther.*
11 april: *Jeruzalem. Hier is de Heer opgestaan.*
- Op donderdagmiddag 13 april wordt een bloemschikcursus gegeven in de Ned. club in Denia door Coby Bronswijk.

Rondvraag.

Alfred meldt dat het IPNZE een voorstel gaat doen voor het aanhouden van registers mbt doop, huwelijk en overlijden voor de kerken in Zuid Europa. Nu is daar niets voor geregeld. Tevens zullen CV's op de website worden opgenomen van alle predikanten die willen werken in Zuid Europa.

Het is ons nog niet gelukt om de oorzaak te vinden van de krakende microfoon. We zoeken verder.

De volgende vergadering zullen wij het hebben over de organisatie van Pasen en de Gemeentevergadering op 17 mei.

Sluiting. Alfred sluit de vergadering met een gedicht.

Daarna genieten we in een informele sfeer van hapjes en drankjes.
De volgende kerkenraadsvergadering is op (Dv) maandag 10 april 2017.

Die is, die was en die komt *(ingebracht door Henk de Jong)*

Gods naam is veelzeggend. Juist in het verschil tussen zijn eigen naam en de aanduidingen voor andere goden wordt duidelijk dat Hij helemaal anders is.

Hij is een persoonlijke God en Hij komt naar ons toe.

Voor de bestuurlijke en religieuze elite in ons land geldt dat die veelal zo a-religieus is ingesteld dat over God niet wordt gesproken, tenzij op gedistantieerde of enigszins besmuikte wijze. Dan treft het als een topwetenschapper en uitmuntend bestuurder als Ronald Waterman wel van God gewag maakt. Een indrukwekkend interview met hem, een Jood die opgroeide in een humanistisch milieu, stond in het N.D., waarin, naast zijn levenservaring en werk, ook zijn visie op het bestaan ter sprake kwam: 'Er is iets bijzonders aan de hand. In de natuur. In de kosmos. Met Spinoza spreek ik van de Altijd- zijnde. Dit zit ook in de Hebreeuwse Godsnaam, JHWH, Hij die was, Hij die is, Hij die zal zijn, de Eeuwige, het eeuwige. Maar ik zie dit eeuwig zijnde niet als een persoonlijke God.'

Van de eerbied die uit deze zinnen spreekt, ben ik onder de indruk. Hier is iemand aan het woord voor wie het bestaan meer is dan atomen die met elkaar uiterst heftige, interessante en verrassende verbindingen en reacties aangaan. Er is iets bijzonders aan de hand, anders gezegd: 'de dingen hebben hun geheim' en dat is voor Waterman de Eeuwige, de Altijd-zijnde.

Ik kan me voorstellen dat mensen die verwonderd door de wereld gaan, die een heilig ontzag hebben voor de schepping, tot zo'n godsbeeld komen, als een alternatief voor het geloof in een persoonlijke God. En ik ben ervan overtuigd dat een dergelijk godsbesef tot een levenshouding en een omgang met de aarde kan brengen waar ik als christen veel van kan leren.

Toch ben ik intens dankbaar dat de Bijbel fundamenteel anders over God spreekt.

Hij is niet 'die was, die is en die zal zijn', maar 'die is, die was en die komt' Openbaring 1:4 en 8.

ONEINDIGHEID

Ook in de antieke wereld werd over goden gesproken in termen die later de filosoof Spinoza gebruikte. Op de tempel van de Romeinse godin Minerva stond: 'Ik ben het al, dat geweest is, dat is, dat zal zijn' En de Griekse schrijver Pausanias schreef over de godheid Zeus: 'Zeus was Zeus, Zeus is, Zeus zal zijn'

Als de Heer zich openbaart als 'ik ben het die is, die was en die komt' mag dus worden aangenomen dat hier welbewust gevarieerd wordt op een bekende manier van spreken over goden. Daarvan wordt een eigen, op Gods openbaring geënte versie gegeven. In twee belangrijke opzichten verschilt die versie van de antieke. De antieke spreuk is volkomen logisch van opzet: drie vervoegingen van het werkwoord zijn en wel in de verleden, de tegenwoordige en de toekomstige tijd. De oneindigheid van God wordt zo beklemtoond. De Openbaring van Johannes spot niet met deze logica, maar speelt ermee. Om te beginnen noemt God zichzelf 'Ik ben het die is' en dan pas noemt Hij zichzelf 'die was'. En in het derde zinsdeel. Dat in beide gevallen over de toekomst spreekt, stelt God zichzelf niet voor als 'die zal zijn' maar als 'die komt'. Twee verschillen, die zichtbaar maken dat er een wereld van

verschil bestaat tussen JHWH, de God van de Bijbel en de goden van de filosofen.

IK BEN

De HEER begint met zichzelf bekend te maken als 'Hij die is'. Ja, Hij is ook degene die was, de eerste, de alfa, het begin, maar op zijn visitekaartje staat allereerst 'Hij die is'. Zo heeft Hij zichzelf bekendgemaakt aan Mozes. Bij de berg Sinaï zegt Hij: 'Ik ben die ik ben'. En: 'Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: 'Ik ben heeft mij naar u toe gezonden'. Of: 'Ik ben die er zal zijn. Zeg daarom tegen de Israëlieten:' IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toegestuurd.

Op die naam van God, JHWH grijpt Openbaringen 1 terug. IK BEN is aan het woord. Daarmee is niet gezegd dat God 'de eeuwig zijnde' is, maar dat Hij erbij is, dat Hij ten hoogste betrokken is. Wat God in Exodus tegen Mozes zegt, 'Ik zal bij je zijn' komt terug in de verzen die volgen.

God is niet de zijnde, hij is de erbij zijnde!!

En zo door een simpele ingreep in de antieke spreuk, verandert die totaal van karakter.

De HEER is geen onpersoonlijke, abstracte grootheid die samenvalt met het bestaan zelf, maar iemand die jou ziet zoals je bent, dieper dan jij je zelf ooit kent. Hij staat voor ultieme betrokkenheid, bewogenheid, barmhartigheid. Hij staat niet voor afstand, al is het gepast om eerbiedig tot Hem te naderen, Hij staat voor nabijheid, voor relatie zelfs.

VOORWAARTSE DRANG

Dan het tweede moment waarop de logica opvallend doorbroken wordt. God, de Vader van Jezus Christus, is niet degene 'die zal zijn', maar degene 'die komt'.

Hij is geen statische, in zichzelf opgesloten godheid, maar uiterst dynamisch, een God die je hart sneller doet kloppen.

Wat heb je als mensheid aan een God 'die was, die is en die zal zijn'? Vrijwel niets, toch?. Dat zou betekenen dat alles wat bestaat in stand wordt gehouden door iets wat groter is. Daar kun je een zekere troost in vinden, dat kan tot een eerbiedige houding tegenover de schepping brengen, maar het verschaft geen enkel

perspectief en biedt geen enkele hoop. Maar JHWH is de God 'die komt'. In de Bijbel zit een hoopvolle, voorwaartse drang. 'Hij komt!' zegt het Oude Testament al. Hij komt als rechter van de aarde. Hij komt om de wereld rechtvaardig te berechten. En daarom, zegt dezelfde psalm: 'Laat de hemel verheugd zijn, de aarde juichen, de zee bruisen en alles wat daar groeit, laat alle bomen jubelen' Want:

HIJ KOMT!!

Aan dit komen van God zit ook een messiaanse dimensie.

'Gezegend wie komt met de naam van de HEER' zingt Psalm 118. Het zijn deze messiaanse woorden die geroepen worden als Jezus Jeruzalem binnentrekt. De toekomst is al doorgebroken in het heden. Hij komt...om gerechtigheid te brengen, om vrede te geven, om alle tranen van de ogen te wissen!

Weinig andere Bijbelboeken benadrukken dat zo sterk als de Openbaring van Johannes. Openbaring 1: 7 zingt: 'Hij komt te midden van de wolken, en dan zal iedereen Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben.'

HOOP

Als christenen leven we van en bij de woorden die ons geopenbaard zijn. Als ik het zonder die woorden zou moeten doen, wie weet zou ik dan ook spreken over God als de 'eeuwig zijnde', die was, die is, die zal zijn'--als ik al zou geloven.

Maar die abstracte woorden zouden een schrale troost zijn. Ik zou me niet gekend weten en niet geborgen. Ik zou geen hoop voor de wereld hebben. En je gekend weten of niet, hoop hebben of niet, dat is een wereld van verschil. Geloof doet hopen, toch?

En hoop scheidt de ruimte om voluit te kunnen liefhebben.

God zij dank mogen we weet hebben van een persoonlijke God, die ten hoogste betrokken is. In Christus is Hij gekomen, Hij is op weg. Hij komt.

Amen, ja amen.

Jan Mudde, predikant in Haarlem

Veertigdagentijd: Zich oefenen in ontvangen

De komende veertig dagen hernemen en herijken we onze grondhouding ten opzichte van God.

Ons leefklimaat is niet sober. Wij leven in een rijke cultuur, waar genot en spontane vreugde op elk moment van de dag beschikbaar moeten zijn. In onze ziekenhuizen is geen pijnkreet meer te horen. Alles is er, alles wat we nodig willen hebben. En het moet er ook zijn, want anders...

Onmiskkenbaar is daarbij, dat we op onze grenzen stuiten. Er zijn ook dingen die niet mogelijk zijn. Er gebeuren dingen die wij niet willen, maar tegelijk ook niet kunnen veranderen. Leven blijft dubbelzinnig.

Roep om God

Ergens tussen hoop en vrees beginnen we aan de veertigdagentijd. Hoop op een beter leven, meer vervulling van diepe verlangens naar vrede, recht, liefde. Vrees voor ontwikkelingen die ons samenleven ten kwade keren. Voor ons wordt het zoeken naar balans een roep om God.

Tegen de keer in scheidt God in ons een levenshouding van beschikbaarheid, openheid, dankbaarheid

Maar ook al verlangen we naar Hem, wij komen soms tot het inzicht dat wij zelf God in de weg staan als Hij ons wil naderen. Zelfs als wij trachten te leven in zijn geest en ons willen losmaken van wat ons bij Hem weghoudt, zijn er tegenkrachten. Ontlediging wordt in onze cultuur niet als verrijking gezien, maar als vervreemding. Afzien van eigenmachtig optreden valt ons zwaar.

Zuiver hart

Wie God op het spoor komt, wordt langzaam begeleid naar een ander gedrag, al blijft het een manier van doen die wij spontaan niet willen. Tegen de keer in schept Hij in ons een levenshouding die beschikbaarheid als grondslag heeft, openheid, dankbaarheid. Niet zelf sturen, maar creativiteit ontdekken in God.

Wij nemen de komende veertig dagen om onze grondhouding ten opzichte van God te hernemen, te herijken op de levenswijze van zijn Zoon. We oefenen om ons door God een zuiver hart te laten geven. We oefenen in ontvangen, om los te komen van wat ons vervreemdt van onze levensbron.

Over de auteur

Ben Frie SJ is jezuïet en priester, werkzaam op het vlak van geloof en levensbeschouwing. Hij is hoofdredacteur van Ignis Webmagazine.

Foto: Jeronimo Sanz/Flickr.com (cc)

Twee vragen

(Bram Gerth)

Ik las een artikel van de hand van rabbijn Nathan Lopes Cardozo. Hij is een wijsgeer en één van de meest vooraanstaande Joodse denkers van deze tijd. Het is een heel lang artikel en het betreft het met andere ogen bezien en dus een andere uitleg van de “halacha”. De “halacha” wordt vaak aangeduid met “de Joodse wet” maar dat geeft een verkeerde indruk. De letterlijke vertaling betekent; de weg die men wandelt. Dat is een duidelijke vertaling en iedereen weet onmiddellijk wat er wordt bedoeld. Zoals in het Christendom in onze tijd op diverse zaken met betrekking tot onze geloofsbeleving een verandering optreedt, is dit in het Jodendom niet anders. Rabbijn Lopes Cardozo houdt de moderne Joodse mens een spiegel voor en dwingt hem om te zien of de “de weg die hij wandelt” in deze tijd nog wel de juiste is. Een raad die ook wij christenen ter harte kunnen nemen.

Maar terug naar het artikel waarvan ik enkele gedeelten citeer. Het zijn knelpunten in zowel het joodse geloof als in het onze en de eerste vraag betreft de Shoa of Holocaust. *Is God een morele God? Valt daar na de Shoa niet veel op af te dingen? De rabbijn zegt daarover:* “ Ja, dat is een heel groot probleem en ik weet niet of daar een goed antwoord op te geven is. De Shoa betekent in ieder geval niet dat God niet bestaat, want dan zit je met grotere vragen. Het bestaan van een godheid is de meest voor de hand liggende verklaring voor het bestaan van een oneindig groot universum. De mens is lang niet zo belangrijk als zij of hij denkt. Weet je wie dat al door had? Maimonides (1138-1204) . Meer dan alle andere Joodse filosofen. Dat kleine wereldje waarin wij leven verklaart niet waarom het hele universum geschapen is, Er is misschien nog heel iets anders aan de hand, waarvan wij geen weet hebben, vond Maimonides ook al. Ga niet denken dat de mens het middelpunt van de schepping is. De filosoof Yehuda Gelman heeft het ooit zo uitgelegd; de verhouding tussen God en

de wereld is de verhouding tussen het beeldscherm van de tv en de chip. Als je de chip bekijkt, zie je niets van wat je later op het scherm ziet, maar toch zit het erin. Er is een relatie maar die relatie kunnen wij niet bevatten. Zo moet je ook het godsbeeld zien. God is de chip, maar wij weten er niets van af daarom kun je ook niet zeggen dat God een “zij” of een “hij” is. Het is een wezen die ook geen wezen is.”

De tweede vraag: *Kan het zijn dat God ons verlaten heeft?* “Er is iets in de Joodse theologie, voor zover zoiets bestaat, waarbij God zegt: jullie zoeken het zelf maar uit. Een mooi voorbeeld daarvan is het boek Ester, waarin God zich achter een masker verschuilt. Daarom wordt Zijn Naam in dit boek ook niet genoemd. Hij is er wel maar je ziet Hem niet. Als je het over de Shoa hebt, kun je inderdaad de vraag stellen: Waarom hebt U, God dat niet voorkomen? Maar het is geen oplossing om dan maar te concluderen, God bestaat dus niet. Toen ik nog sceptisch tegenover de religie stond, kwam ik bij een oudere dame in Amsterdam thuis die in Auschwitz had gezeten. Ik vertelde haar mijn ideeën over de Shoa en dat God niet bestond. Toen antwoordde ze me: “Ik was in Auschwitz, Buchenwald en Birkenau, en Hij was altijd naast me. Want Hij heeft mij steeds weer op een andere manier door een wonder gered. Daarom heb ik Zijn Hand gezien in de Shoa, en jij, jongeman, mag dus de Shoa niet gebruiken voor je atheïsme.” Ik stond met mijn mond vol tanden maar natuurlijk vroeg ik haar; en alle anderen dan? Ze antwoordde;“ dat is een hele goede vraag, maar die neemt niet weg dat Hij steeds was waar ik was. Na de oorlog ben ik vroom geworden omdat ik dit zag als de enige manier om hem te bedanken.”

De antwoorden van rabbijn Lopes Cardozo op de twee gestelde vragen zijn antwoorden die ons aan het denken zetten en is dat uiteindelijk niet het doel van het stellen van vragen?

De legpuzzel

(ingebracht door de redactie)

God gaf aan mij de legkaart van mijn leven,
als stukjes speelgoed in een kinderhand.
De doos met 't voorbeeld heeft Hij niet gegeven,
ik vind niet meer dan hoekjes en de rand.
Daar binnenin zie ik alleen maar kleuren,
ook stukjes zwart en stukjes wolkenwit.

Het is een chaos en ik blijf maar speuren
of 'k ergens toch de uitkomst soms bezit.
Ik weet het niet, ik kan er slechts naar gissen,
zolang Hij immers 't voorbeeld voor Zich houdt.
En daardoor blijf ik in het ongewisse hoe
in de toekomst 't leven zich ontvouwt.

Zal er veel zon zijn? Of ook duistere wolken?
Maar dikwijls heeft en wolk een gouden rand.
O Heer, ik kan Uw puzzel niet vertolken,
'k heb 't raadsel van mijn leven in mijn hand.
Er is één ding, waarop ik mag vertrouwen:
Hoewel ik nu nog in het donker tast.
Eénmaal zal ik 't voltooide beeld aanschouwen
en zien, dat ieder stuk volkomen past.

Jelly Verwaal in haar bundel Open Vensters

Bloesemtocht

(Allard Draaisma)

De bloesemtocht ligt weer achter ons en ik heb wel begrepen:
we hebben er allemaal weer van genoten. Nog nooit zoveel
deelnemers gehad, 46 deze keer.

Het was eerst wat lastig de beste route te bedenken, want zoals ik al eerder vertelde, de bloei verschilde nogal veel op diverse plaatsen. Verschillende gemeenteleden spraken hun twijfel uit of het nog wel wat zou worden omdat er toch aan de kust al veel was uitgebloeid. Daarom hebben we gekozen voor een route wat verder het binnenland in. En ja, dan is de dag bepaald, de route gekozen. Nu afwachten of de schatting van de bloei zou kloppen.

Gelukkig een stralend zonnige dag, dat is een goed begin. Bij de verzamelpaats Lidl allemaal opgewekte gezichten. Tijdens de rit wordt de bloesem steeds mooier en uitbundiger en als we dan bij Gorga de bocht omrijden richting Balones en Tollos is het om te juichen zo mooi. Prachtige hellingen vol bloei. Indrukwekkend mooi. Veel rose bloesem op de hellingen. Lied 218, dat we de zondag daarna in de dienst zongen zou op dat moment daar heel toepasselijk zijn geweest. Speciaal vers 2: " Dank U voor deze mooie wereld."

Een heel blijde ervaring.

Vooraf sinds ik mij met amandelbloesemtochten bemoei moet ik vaak denken aan Prediker 12 waarin staat dat als je jeugd voorbij is: "De amandelboom zijn wintertooi behoudt."

Onze fotograaf Chris maakte weer mooie foto's, de groepsfoto ziet er heel feestelijk uit. Al die grijze hoofden met op de achtergrond de witte amandelbloesem doet me wel aan die wintertooi van de amandelboom denken. Als ik het goed begrijp wordt hierin verwezen naar het grijze haar dat op leeftijd zichtbaar wordt.

Bij sommige andere verwijzingen naar teksten in de Bijbel wordt het mij soms wel eens te gortig om dat als symbolisch te zien.

In ieder geval was dit een prachtige dag zo met z'n allen in dit prachtige land met die heerlijke natuur en het schitterende weer.

We hebben het weer getroffen.

Allemaal bedankt voor jullie enthousiasme en gezelligheid op deze dag.

Collectes:

komende periode

(de eerste collecte is altijd voor de kerk)

Maart		April	
5	sociale projecten	2	diaconie
12	onderhoud	9	soc. proj.
19	diaconie	16	onderhoud
26	onderhoud	23	soc. proj.
		30	diaconie

afgelopen periode

Opbrengsten van de collectes voor de maanden jan. en febr.:

Kerk	€ 1.505
Diaconie	€ 890
Onderhoud	€ 487
Soc. Proj.	€ 510

464 personen bezochten de diensten
gemiddelde opbrengst € 7,31

De Bijbel heeft door de eeuwen heen miljoenen

**mensen geïnspireerd, en doet dat ook vandaag nog –
overal op de wereld.**

(ingebracht door de redactie)

De naam bijbel

Het woord bijbel is afgeleid van het Griekse woord *biblia*, en dat betekent: 'boeken'. De Bijbel bestaat natuurlijk ook uit allerlei verschillende boeken. Tegelijk kreeg de term *biblia* in het Latijn al snel de betekenis van 'het heilige boek'. Het werd een naam voor

de Bijbel. En van die naam, *Biblia*, komt ons woord bijbel.

Zonder overdrijving kun je de Bijbel het boek der boeken noemen:

- De Bijbel is een van de meest gelezen boeken ter wereld
- Geen enkel boek is zo vaak en in zoveel talen vertaald als de Bijbel
- De Bijbel is méér dan een gewoon boek, het is een belangrijk deel van ons culturele erfgoed en al eeuwenlang een inspiratiebron

Een boek met twee delen

De boeken van de Bijbel zijn geschreven door verschillende schrijvers, verdeeld over een tijd van misschien wel 1000 jaar. Deze boeken worden meestal in twee delen verdeeld:

Het Oude Testament.

Dit is de joodse Bijbel. Het bevat de teksten van het volk Israël. Je vindt er de verhalen over de schepping en de zondvloed, en ook de verhalen over Abraham, Mozes en Elia. Het Oude Testament staat vol verhalen, wetten en profetieën. Al deze teksten zijn geschreven ver voor het begin van onze jaartelling.

Het Nieuwe Testament.

Hier vind je de evangeliën, die alle vier op een eigen manier vertellen over het optreden van Jezus, zijn dood en zijn opstanding. Ook vind je in dit deel een beschrijving van de oudste christelijke gemeenten en brieven van kerkleiders. De boeken van het Nieuwe Testament zijn geschreven binnen honderd jaar na de dood van Jezus.

Hoeveel boeken?

De Bijbel is een dik boek, maar er is een verschil van mening over de vraag hoe dik. Het Nieuwe Testament bestaat uit 27 boeken. Het Oude Testament bestaat volgens protestanten uit 39 boeken, maar volgens katholieken uit 46 boeken. De boeken die niet in de joodse of protestantse bijbel staan, maar wel in de katholieke, worden de deuterocanonieke boeken genoemd.

Bronteksten

Moderne bijbelvertalingen zijn gebaseerd op de bronteksten in het Hebreeuws, Aramees en het Grieks. Hebreeuws en Aramees zijn de talen van het Oude Testament. Het Nieuwe Testament is geschreven in het Grieks.

Bijbelvertalingen

De oudste complete vertaling van de Bijbel in het Nederlands is de Liesveltbijbel. Deze bijbel is verschenen in 1526. Na de Liesveltbijbel zijn er nog tientallen nieuwe bijbelvertalingen verschenen. Bekende zijn de Deux-Aesbijbel (1562), de Statenbijbel (1637), de NBG-vertaling (1951), de Willibrordvertaling (1975), de Nieuwe Bijbelvertaling (2004), de Herziene Statenvertaling (2010) en de laatste in de rij: de Bijbel in Gewone Taal (2014). Al deze vertalingen hebben een eigen karakter. Dat komt omdat ze in heel uiteenlopende tijden vertaald zijn, voor verschillende doelen zijn gemaakt, en omdat er verschillende vertaalregels zijn gebruikt.

V

luchten naar het licht (dl.2) (ingebracht door Bianca Boxtart)

dl.1 van het artikel is gepubliceerd in de Kerkband van 12 februari 2017

Cultuurredacteur Job van Schaik (Dagblad van het Noorden) gaat sinds kort weer naar de kerk, die hem een ontsnappingsroute biedt uit de prestatie maatschappij.

...

In het boek *Mijn heldere afgrond-Overpeinzingen van een moderne gelovige* citeert de Amerikaanse dichter Christian Wiman een uitspraak van Franciscus van Assisi die eigenlijk alles zegt: 'Ga heen en verspreid het evangelie met alle mogelijke middelen; indien noodzakelijk, gebruik woorden.' Over Wimans boek, dat eerder dit jaar in een Nederlandse vertaling verscheen, was de afgelopen maanden veel te doen en niet alleen in christelijke kringen.

De diepzinnige beschouwingen en gedichten waarmee Wiman zijn worsteling met het geloof verwoordt, raakten bij veel lezers een gevoelige snaar. Ook bij mij. ‘Geloven gaat steeds’, schrijft Wiman, “het overkomt je als dauw: op sommige dagen word je wakker en daar is het. En net als dauw brandt het op in de opgaande zon van de onrust, ambities, afleiding.”

Wiman spreekt vaak over het “allesverterende zelf” dat geloven in de weg staat. Bij mij uit zich dat vaak in denken over het geloof. Ik kan prima beredeneren waarom geloven goed is en intellectueel kan ik het ook goed voor mezelf verantwoorden. Maar wordt het niet een pose? Ik weet van mezelf dat ik me graag afzet tegen heersende modes en me bij voorkeur afkeer van de massa, wat trouwens weinig christelijk is. Daarom vraag ik me af: is dit hele verhaal geer interessantdoenerige borstklopperij? Een quasi-religieuze egotrip? Zo van: kijk mij eens stoer gelovig doen, in een wereld waarin gelovigen nauwelijks nog serieus worden genomen.

HONDSMOEILIK

Geloven is een vlucht uit de werkelijkheid, hoor je wel eens. Dat mag zo zijn, maar het lijkt me zinvoller dan vluchten in drank of hedonisme, in sport, in games, in kunst, in je werk of in jezelf. Geloven is makkelijk en laf, hoor je ook wel zeggen. Dat begrijp ik niet; ik vind het juist hondsmoeilijk. Zoals Wiman ergens in zijn boek zegt: ‘Christus is een glasscherf in je darmen’. Want geloven is geen vrijblijvend tijdverdrijf voor de zondagochtend. Het is een opdracht tot handelen, tot liefde doen. Het vereist totale overgave aan iets waarvan je nooit zeker kunt zijn, omdat het steeds opnieuw waar gemaakt moet worden. En het is ongemakkelijk. “Al te vaak is de opdracht waartoe we geroepen worden simpelweg om vriendelijk te zijn tegen de irritantste persoon naast ons op kantoor”, zegt Wiman,

En dat is moeilijker dan het lijkt. Laatst zocht ik, met mijn goede bedoelingen, bij het gezamenlijk koffiedrinken na de zondagse eredienst een buitenlandse kerkganger op, die eenzaam bij een tafeltje stond. In gebrekkig Nederlands vertelde hij zijn verhaal.

Hij was een Bulgaarse straatmuzikant zonder vaste woon- of verblijfplaats. Met muziek maken verdiende hij net genoeg om het slaaphuis te betalen en eten te kopen. Hij wilde graag met kerst naar huis, om het feest met vrouw en kinderen te vieren. Hij vroeg niet om geld, maar het leek erop dat hij zijn hoop op zijn medekerkgangsters had gevestigd. Wat doe je dan als zelfbenoemd christen die hier een verhandeling houdt over geloof dat je vooral moet doen?

Het Nieuwe Testament vertelt hoe Jezus ons het leven heeft voorgeleefd. Hij bracht het Koninkrijk van God in de wereld door zorg te dragen voor de zieken, armen en wezen en het perspectief te kiezen van de verdrukten en de vernederden - de verschoppelingen van de samenleving. Dat deed Hij op radicale wijze, niet door Zijn almacht te gebruiken, maar juist door in totale weerloosheid af te zien van macht - door een leven van liefde en door van God te blijven spreken, tot in de dood. Geloven is dat voorbeeld navolgen en Christus waar maken middels een leven van naastenliefde, je openstellen voor anderen, de dialoog aangaan met een open houding, zonder dogma's - door zorg te dragen voor anderen, in het besef dat menszijn geen individueel project is.

Als geloof een vlucht is, dan is het vluchten in een heldere afgrond, zoals Wiman het omschrijft. Het is een overgave aan het licht van Christus, waarvoor je je zelf volledig moet durven verliezen. Om aan zelfzucht te ontsnappen - om echt vrij te worden - moet je als het ware geestelijk zelfmoord plegen, keer op keer, om op te kunnen gaan in dat grotere, onbegrijpelijke geheel, dat je God kunt noemen, maar ook het Zijn, het Al, het Eeuwige of de Ene. Want taal schiet altijd tekort. Maar waar vindt een mens de moed voor die sprong in de heldere afgrond, waar alles met alles samenhangt, verbonden door liefde? Voorlopig ga ik struikelend voort, tastend in het duister waar zich af en toe een glimpje licht toont, in de hoop ooit over de rand te durven stappen. Of val ik al?

Het boek *Mijn heldere afgrond van Christian Wiman* verscheen bij Uitgeverij Brandaan. Het citaat van Søren Kierkegaard is afkomstig uit *Vrees en beven* dat hij in 1843 publiceerde onder het pseudoniem Johannes de silentio. Het is een beschouwing over de onzegbaarheid van geloof en het belang van overgave.

De zinsnede “ik geloof dat ik geloof” is ontleend aan het gelijknamige boek uit 1996 van de Italiaanse filosoof Gianni Vattimo. Andere inspiratiebronnen bij het schrijven van dit verhaal waren de romans Gilead, Thuis en Lila van Marifynne Robinson en de essaybundel Liberaal Christendom - Ervaren, doen, denken die dit jaar verscheen bij uitgeverij Skandalon.

Alleen...

(ingebracht door Tiny Berkman)

Als je steeds hetzelfde kopje gebruikt,
als je hetzelfde bord weer neemt en
als je weer drinkt uit hetzelfde glas,
dan weet je dat je alleen bent.

Als de dag niet begint met 'goede morgen'
en de maaltijd niet begint met 'eetsmakelijk'
en niet eindigt met 'goede bekomst',
dan weet je dat je alleen bent.

Als de helft van het bed niet gebruikt wordt,
als de helft van de garderobekast niet meer opengaat en
als er in de badkamer maar één washandje en handdoek ligt,
dan weet je dat je alleen bent.

En toch, als je dat alles bedenkt...
Dan ben je niet alleen als je in gebed bent,
want dan spreek je met de Hemelse Vader
en dan ben je niet alleen.

Gedicht van Sieb Kinderman.

VAN SIMON'S SCHOONMOEDER

Marcus 1: 29-31

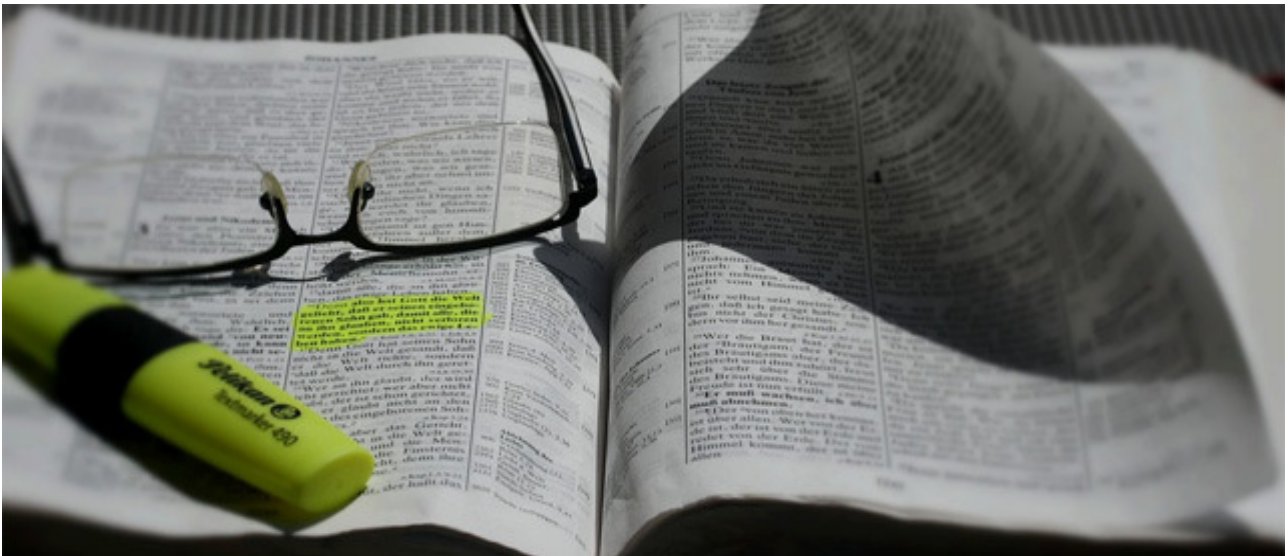
(ingebracht door Chris de Jong)

Een vrouw op bed gelegen
door hoge koorts geveld:
het wordt maar in één regel,
één ademtocht vermeld;
geen woord staat er geschreven
aangaande wat en hoe:
was zij maar ziek voor even
of ziek ten dode toe?

En nog weet niemand zeker:
waar komt het kwaad vandaan,
is ziekte taal en teken
van ons ontwricht bestaan
of overkomt van buiten
zij domweg ons als lot,
als aanval van de duivel
die aartsvijand van God?

Maar zie wat wij dan lezen:
vanuit Gods heerschappij
heeft Christus haar genezen,
hij trad haar naderbij
en bij de hand genomen
heeft hij haar opgericht -
de koorts met kracht gekomen
is voor zijn macht gezwicht.

Daarmee begon de mare:
het kwade neemt de wijk
zodra zich openbaren
de machten van Gods rijk.
En zelfs wanneer de ziekte
hier in de tijd niet zwicht
zo wordt nochtans de zieke
voor eeuwig opgericht.

Lezen gelovigen de Bijbel selectief?

Christenen, zo luidt een veelgehoord verwijt, citeren de passages uit de Bijbel die hen aanstaan en vergeten de passages die hen niet aanstaan. Klopt dat? En zo ja: kan het anders?

Etienne Vermeersch, de Vlaamse voorman van het atheïsme, heeft een boek gepubliceerd getiteld *Over God*. Daarin verwijt hij de gelovigen onder meer dat zij in hun Bijbel niet lezen, en niet willen lezen wat er staat. Talrijk zijn de passages, zo zegt hij, met verwerpelijke morele boodschappen, passages die aansporen tot volkerenmoord, tot onderdrukking van de vrouw, tot instemming met de slavernij. En dat alles in de naam van God. Hoe anders zijn de waarden die dankzij de Verlichting, en niet dankzij een goddelijke openbaring, vervat zijn in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Hoe kan die Bijbel doorgaan voor de openbaring van een almachtige, alwetende, algoede God?

Veronachtzaamd

Hij heeft een punt. De gelovigen lezen de Bijbel heel selectief. Wij citeren de passages die ons aanstaan en wij vergeten, min of meer opzettelijk, de passages die ons niet aanstaan. Maar Vermeersch vergeet dat het altijd zo is geweest en dat wij niet anders kunnen dan de Bijbel selectief lezen.

De eerste christenen hebben stukken van de Bijbelboeken ‘veronachtzaamd’, een goede manier om een zeker voorbehoud aan te tekenen. En soms hebben zij er een allegorische betekenis aan gegeven. Soms hebben ze zelfs eerder aanvaarde Bijbelse stellingen uitdrukkelijk tegengesproken. Ook Jezus leverde al kritiek op onderdelen van de geloofstraditie van Israël: “Gij hebt gehoord... Maar ik zeg u...”.

Verleiding

Toch hebben zij de Bijbelse traditie niet in dezelfde mate verloochend als de vroege ketter Marcion in de tweede eeuw. Die wilde van de Bijbelboeken niet veel meer overhouden dan een door hem uitgezuiverde versie van het evangelie van Lucas en een aantal eveneens door hem uitgezuiverde brieven van Paulus.

De verleiding waaraan Marcion heeft toegegeven, kunnen wij enigszins begrijpen. De gelovigen kunnen niet anders dan de Bijbelse boeken selectief lezen omdat daarin verschillende stromingen aan het woord komen en met elkaar in debat gaan. Het siert de latere joodse redacteuren dat ze die stromingen naast elkaar bewaard hebben. Ze wisten ook wel dat de profeten weliswaar voor dezelfde vragen stonden maar op die vragen niet altijd hetzelfde antwoord gaven. En zij wisten uiteraard ook dat er in de geschiedenisboeken ergerlijke, weinig stichtende dingen gebeurden. Oudere verhalen hebben ze desnoods opnieuw verteld, aangevuld of aangepast, zoals in het boek Deuteronomium, zonder de oude versie te verbranden. Dankzij hun ruimdenkendheid krijgen latere generaties een beter beeld van de geschiedenis van hun religieuze cultuur.

Letterlijke lezing

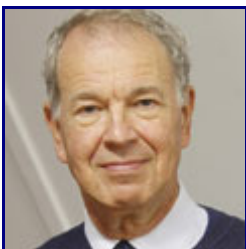
Met de idee van de Bijbel als cultuurgeschiedenis heeft onze atheïstische voorman niet veel moeite. Maar hoe is die idee te rijmen met de Bijbel als de openbaring van God? Is die openbaring niet al te onduidelijk geweest? Kon God niet beter? Dat de fundamentalistische en/of de letterlijke lezing van de Bijbel grondig fout is, dat moeten gelovigen grif toegeven. Moeten zij ook niet toegeven dat die letterlijke lezing vele eeuwen lang dominant is

gebleven en onnoemelijk veel schade heeft aangericht (en blijft aanrichten)?

Vermeersch heeft alweer gelijk, tot op zekere hoogte. Hij getuigt echter zelf van een selectieve lezing van de joods-christelijke geloofstraditie. Er zijn wel degelijk grote inspanningen geleverd om te komen tot de idee van een geleidelijke goddelijke openbaring, van de tijd van de oude Bijbelse geschriften tot op de dag van vandaag. Al in de tweede eeuw kwam Ireneus van Lyon met het gelukkige denkbeeld van de 'goddelijke pedagogie'. De openbaring is als een leerproces dat tijd vergt en dat gebruik maakt van de beschikbare menselijke mogelijkheden. Het vordert dikwijls met kleine en soms met grotere sprongen. Soms lijkt het zelfs terrein te verliezen. Niettemin kunnen we merken dat de Geest, die ons werd beloofd, zich heeft laten gelden.

Dankbaar

Aan atheïsten die zich ontpoppen tot critici van onze lezing van de Bijbel zijn gelovigen soms heel wat dank verschuldigd. Ze helpen de gelovigen, vooral maar niet alleen de fundamentalistische, zich te ontdoen van een onvolgroeid godsbeeld. Zouden ze ons nu ook behulpzaam willen zijn bij het verspreiden van een zuiverder godsbeeld? Nee, dat willen zij niet, dat is te veel gevraagd. De gelovigen zullen het zelf moeten doen.

Guido Dierickx SJ is een Vlaamse jezuïet. Doceerde politicologie, sociologie en godsdienstsociologie aan de Universiteit Antwerpen. Hij is redacteur van Ignis Webmagazine.

Blind in Afrika.

(ingebracht door Bram Gerth)

Aicha is 15 jaar geleden blind geboren en dat betekent anders dan b.v. in Nederland, kansloos. Wanneer een kind in Afrika blind is of slecht ziet dan leidt dat tot dezelfde vragen als in willekeurig welk land dan ook. Wat is er precies aan de hand? Gaat het over? Wat zijn de gevolgen voor de ontwikkeling? Kan een blind kind naar school?

Ook in Burkina Faso worden dit soort vragen gesteld door ouders van een blind of slechtziend kind maar ze krijgen zelden antwoord. Toch komt in Afrikaanse landen deze handicap heel veel voor. Vitamine A-gebrek, mazelen, oogontstekingen en netvliesafwijkingen bij pasgeboren kinderen zijn veelal de oorzaak.

Blinde en slechtziende kinderen kunnen gewoon naar school. Maar in een klas van vaak meer dan zestig kinderen is het voor de onderwijzeres of onderwijzer geen haalbare kaart om extra aandacht te besteden aan kinderen zoals Aicha. Bovendien beschikken verreweg de meeste scholen ook niet over de nodige aanpassingen, hulpmiddelen en voorzieningen.

Maar Aicha heeft, met nog veel meer kinderen in haar situatie, geluk want de Franse organisatie ABPAM, een partner organisatie van het Liliane Fonds, leidt in Burkina Faso een school met een speciaal programma voor blinde en slechtziende kinderen. Hier krijgen Aicha en haar lotgenoten de begeleiding die zij nodig hebben om verder te komen.

Aicha heeft het enorm naar haar zin op deze school. Ze is leergierig en gaat goed vooruit. Maar als zij van school komt, wat dan? Na het afmaken van deze school zal Aicha verder worden geholpen met een vakopleiding zodat ze straks echt voor zichzelf kan zorgen. De ouders van Aicha zijn arm en kunnen de kosten van deze speciale school onmogelijk betalen. Daarvoor is de hulp van het Liliane

Fonds gevraagd. De extra kosten van haar school zoals de verblijfskosten en het schooluniform worden door het Liliane Fonds gedragen. Jaarlijkse kosten: € 200. Toch mooi om te weten dat zoveel gedaan kan worden met relatief zo weinig geld. Moeten we maar eens aan denken als de collecteschaal voorbij komt waarvan de inhoud bestemd is voor "Sociale Projecten".

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl

www.reliwerk.nl

www.vrijzinnig.nl

www.protestant.nl

www.kerknieuws.nl

www.refdag.nl

www.statenvertaling.net

www.igniswebmagazine.nl

www.cgk.nl

www.debijbel.nl

www.vrijzicht.nl

www.christelijkweekblad.nl

www.hetgoedeleven.com

www.bruggenbouwers.com

www.nieuwwij.nl

www.ikonrtv.nl

Bloemenmeisje gevraagd.

Zoals u weet worden de zondagse bloemen verzorgd door Martine en Ypie.

Het bloemstuk ziet er altijd heel mooi uit.

Om deze bloemen bij elkaar te vinden (in de natuur of eigen tuin), kost de nodige tijd en moeite. Graag wil Martine uitbreiding van hun groepje.

WIE wil dit ook wel eens doen voor de kerk? Als we een aantal extra dames hebben dan zullen we een rooster opstellen. Graag u aanmelden bij Martine of bij de secretaris.

Gnosis, geloof en macht (Logon 62)

(ingebracht door de redactie)

Jezus zei:

Ik zeg mijn geheimen aan hen
die mijn geheimen waardig zijn.

Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet.

Het onderscheid tussen geloof en gnosis speelde een belangrijke rol in het vroege christendom. Het is een van de belangrijkste controverses tussen kerk en gnostiek. De kerk heeft een geloofsbelijdenis. Die is voor elke gelovige hetzelfde.

De gnostiek kent principieel geen geloofsbelijdenis. Want in de gnostiek gaat het om een innerlijk weten, gnosis, en niet om een verhaal dat je voor waar zou moeten houden.

Iedereen kan geloven, waarin dan ook. Er wordt veel geloofd. Zeker nu we ook kennis kunnen maken met oosterse tradities.

Er bestaat een ruim aanbod van allerlei geloven. Kies maar uit.

Op het spirituele pad van de gnostiek is het belangrijk dat je eerst de moed verzamelt om elk geloof los te laten. Gnosis, het ervaringsweten, is niet tweedehands, van horen zeggen, verkrijgbaar. Die weg het ontdekken daarheen moet je zelf gaan. Natuurlijk kun je samen optrekken met anderen en onderweg ervaringen uitwisselen. Dat is de waarde van een spirituele traditie en een spirituele gemeenschap. Maar de weg moet zelf gegaan worden.

Onderweg kun je ervaringen meemaken die je in grote verwarring brengen. Dan is het mooi dat er een spirituele traditie is die je laat verstaan wat er met jou gebeurt. Jammer genoeg is de spirituele traditie van de gnosis uit onze christelijke cultuur verwijderd, nog al hardhandig zelfs. Maar door de vondst bij Nag Hammadi is die weer herontdekt.

Ook al zal niet iedereen de weg van de gnosis willen gaan, hij staat open voor iedereen. Want: 'Wie zoekt zal vinden'.

En logion 2 moedigt je aan te blijven zoeken, ook al zal het onderweg misschien somtijds schrikken zijn.

Ben je op zoek naar een geloof, naar het lidmaatschap van een menigte in de symbooltaal van de gnostiek, naar een kudde waarin je kunt onderduiken zodat je niet hoeft te beantwoorden de roep van je ware zelf? Dan is gnosis niets voor jou.

Maar ben je bereid los te laten? Elke schijnzekerheid overboord te gooien? Alle illusies te laten ontploffen als niet-bestaande zeepbellen? Dan ben je van harte welkom op het spirituele pad van de gnostiek.

Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet

Het is een opmerkelijke toevoeging, deze spreuk. Hij betekent gewoonlijk dat je bij werken van barmhartigheid niet stiekem aan je eigen belang moet denken. Doe goed om niet. Het is een mooie en wijze raad. Deze spreuk en deze betekenis was indertijd al algemeen bekend. Het is dus waarschijnlijk geen originele uitspraak van Jezus.

Maar wat doet deze spreuk dan hier?

In de symbooltaal van de gnostiek betekent 'rijk zijn' dat je weet hebt van de gnosis, en dat je dus weet hebt van de liefde die in je woont. Nu kunnen we deze uitspraak hier beter begrijpen.

Als je 'rijk' bent in de gnostische betekenis, geef dan je rijkdom weg om niet. Zorg dat je niet het onderwerp wordt van persoonsverheerlijking. Kweek geen slaafse volgelingen. Kortom: gebruik je spirituele rijkdom niet om macht over andere mensen te verwerven.

En misschien is dat wel de ultieme test waarmee bepaald wordt of je de gnosis waardig bent: of je er macht mee wilt verwerven of niet. Daarom past deze uitspraak bij nader inzien perfect bij het eerste deel van dit logion.

Daar gaat natuurlijk ook de volgende tekst over uit het Evangelie van Filippus: *De liefde eigent zich niets toe, want waarom zou ze*

zich iets toe-eigenen? Alles is immers van haar? Ze zegt niet: 'Dit of dat is van mij' maar ze zegt: 'Het is van jou'.

Precies. Gnosis, het innerlijk weten van liefde, is van niemand, en dus van iedereen. Maar gnosis kan alleen door ieder mens apart op ieders eigen manier ervaren worden. Geen kerk, geen spiritueel leraar kan zich de gnosis van een medemens toe-eigenen. Wie dat wel probeert is de gnosis niet waardig.

De parallellen zijn bedoeld voor nadere studie. Ze zijn zeker niet altijd in overeenstemming met het Thomas-evangelie. Want ook contrasten met bijvoorbeeld citaten uit de Bijbel zijn van belang voor het verstaan van de betekenis.

Marcus 4:11

Hij zei tegen hen: 'Aan jullie is het geheim van het koninkrijk van God onthuld; maar zij die buiten blijven staan, krijgen alles te horen in gelijkenissen,

Matteüs 13:11

Hij antwoordde: 'Jullie mogen de geheimen van het koninkrijk van de hemel kennen, hun is dat niet gegeven.

Let wel: hier wordt gesproken over het 'koninkrijk in de hemel', een transcendente werkelijkheid niet in het hier en nu, pas bereikbaar na de dood. Het koninkrijk in Thomas is 'uitgespreid over de aarde', logion 113.

Lucas 8:10

Hij antwoordde: 'Jullie mogen de geheimen van het koninkrijk van God kennen, maar de anderen krijgen alles in gelijkenissen te horen, opdat ze zien zonder inzicht en horen zonder iets te begrijpen.

Wijsheid (van Salomo) 6:16

De wijsheid is op zoek naar mensen die haar waard zijn, ze treedt hun welwillend tegemoet en vertoont zich aan hen in elke gedachte.

Matteüs 6:3

Maar als je aalmoezen geeft, laat dan je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet.

Het Thomas evangelie door Bram Moerland.

Muziekagenda

(Cor Pors)

Vrijdag 22 en zaterdag 23 april om 15:00 uur

tuinconcerten (bij minder goed weer binnen)
in "Villa El Nido", Carrer del Mila 15-17,
Javea (Costa Nova)

Pianisten Daniel Wayenberg en Martin Oei.

Werken: Gabriel Fauré, Dolly suite opus 56 (quatre mains)
Frederic Chopin, Piano Concerto No 2, opus 21.
(op twee vleugels)
Franz Liszt, Etudes d'execution transcendentes
(Wayenberg solo)
Franz Liszt, Piano Concerto No 2 in A Major
(op 2 vleugels)

Tickets 49 euro incl. "meet en greet, food en drinks" bestellen
www.momentosdemusica.es, of tel. Peter Neeteson 634 979 620
of peter@momentosdemusica.es

Vrijdag 29 april New Orleans te gast in Denia voor

vrienden van Lionel Hampton en Louis Armstrong
"Tumbata Jazz & Friends Big Band"
met Eva Olivencia

Dit concert vindt plaats in het Denia Centro Social,
entree 13 Euro. Aanvang 19.00 uur.

Zondag 8 mei 2016 Moederdagsconcert van de organist

Josep Vicent Giner in de Stadskerk
van Pedreguer, aanvang 18:30 uur.
Entree 10 Euro.

Voorverkoop: Tel 965 788 840 of aan de avondkassa.

Vooraankondiging:

Zaterdag 4 en zondag 5 juni Pianokwintet ArteUnita, orkestleden
van La Paula de les Arts Reine Sofia, het gerenommeerde Opera
orkest uit Valencia

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

Tot 1 mei zal ds. Alfred Bronswijk uit Deventer onze predikant zijn. Daarna komt ds. Maaïke Schepers.

Indien u prijs stelt op huisbezoek verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 16 april uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraads**vergadering wordt meestal gehouden medio van elke maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee weken van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon: 96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris/red.	Derk Rozema, Javea,	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
1 vacature		

De emailadressen van de kerkenraad vindt u op de website.

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	96 646 0841
	Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706

Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia